

ты жители, единъ отъ Търново, единъ отъ Пловдивъ и единъ отъ Боснѣ, до дѣ-то трябаше отъ сякъ изъ въшны-ты епархіи, да има все по единъ, нъ патрикана-та сполучи да унищожи това. Българе-ти тогава протестувахъ, нъ не ся обърнѣ вниманіе на гласа имъ. Коммисія-та начнѣ да работи, нъ сичкы желанія на Българи-ты ся парѣкохъ отъ нежъ глупавы исканія. Тѣ ся ограничавхъ въ исканіе-то на Българи Владыци, или и Гърци — само да знахъ Българскы. Двѣ години цѣлы трая тая коммисія, върху мірскы-ты членове на кож-то Българе-ти си имахъ ослонены сичкы-ты надѣжды; нъ най-послѣ и тѣ, даже най-либерални-ти ся изрази хъ, че нещатъ да знахъ, нити нѣкъ да слухать за правдины-ты на Българскыя народъ. Това бѣше на 16 Февруарія 1860, кога-то Българи-ти обезнадѣждени отъ насмѣшливѣ-тѣ постѣпкѣ на коммисіѣ-тѣ, и подадохъ слѣдующе-то заявленіе писмено: «Понеже Велика-та черкова неблаговоли да чюе многогодишны-ты теплы молбы на Българи-ты, за да ся избиратъ и опрѣдѣляватъ за Българскы-ты епархіи Архиереи отъ Българско происхождение, или по-незнахъ Българскыя языкъ, а днесъ и народно-то Сѣбраніе незима подъ вниманіе тоя важень прѣдмѣтъ за нашія народъ, заради това за излѣченіе-то на раны-ты, кои-то происходятъ отъ черковно-то управление и за искорененіе на народно-то онеправданіе, нужно е да ся възстановятъ унищожены-ты отъ Вселенскѣ-тѣ Патриаршіѣ, Самостоятельны черковны началства — Охридско и Търновско.» Патриаршія-та тогава намѣсто черковны-ты правила имъ напомни царскы-ты бера-ты, кои-то имаше на рѣцѣ, и отхвърли и това прѣдложеніе на прѣдставители-ты. И сега надѣжды-ты на народа останхъ на-праздно. Заради това той ся подпретнѣ вредомъ по епархіи-ты да гони Владыци-ты, и да прѣвръща митрополитскы-ты имъ конаци на училища, подаващѣ отъ сякадѣ прошенія на Августѣйше-то царско правителство, да го моли да удовлетвори законны-ты му оплакванія, кои-то Патрикана-та да заглуши, не ся посвѣни да прибѣгне дѣто можаше, и до най-строго насилственны-ты, средства, затворящѣ и заточяващѣ народны-ты ни труженици клѣветническы. Не ся търпаше вече жестокость-та и възмѣтително-то поведеніе на патриаршіѣ-тѣ, коя-то погуби толкозима все отборъ Българи, та ся прѣпѣлнихъ тогава сѣрдца-та съ ревность и самоотверженіе, да прѣзрѣхъ сичкы-ты нейны гоненія, на нѣкои си